

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนการนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายการปฏิรูปการศึกษา รวมทั้งการจัดการศึกษาให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวคือ การจัดการศึกษาต้อง เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านวิชาการ วิชางาน และวิชาชีพ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขพึ่งตนเองได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่น อย่างสร้างสรรค์ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม (กรมวิชาการ, 2545 : 1) มุ่งปรับกระบวนการเรียน การสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพตามจุดประสงค์แต่ ละระดับแต่ละประเภท (กรมวิชาการ, 2542 : 1) และยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้อง ส่งเสริมผู้เรียน ให้สามารถพัฒนาธรรมชาติ และเต็มศักยภาพทั้งด้านความรู้ คุณธรรมและทักษะ กระบวนการ เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสาระ และกระบวนการ เรียนรู้โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ ให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข เพราะความเก่ง อย่างเดียวไม่สามารถประกันได้ว่าผู้รับการศึกษาแล้วจะไม่เป็นอันตรายต่อสังคมจึงต้องมีความดี และความสุภาพประกอบเข้ามาเป็นพื้นฐานสำคัญ เนื่องจากคนที่มีความสุขและความดีย่อมใช้ ความเก่งของตนไปในทางที่เป็นประโยชน์ แก่สังคม และตนเอง เป็นคนที่มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี โดยอาศัยฐานแนวคิดเชิงทฤษฎีที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ, 2542 : 1-2) โดยมีหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เป็นกรอบในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้น เพื่อเป็น
 กลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา
 มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลกและเป็นกลไก
 สำคัญในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและ
 ความเจริญก้าวหน้า ทางวิชาการ ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามเจตนารมณ์
 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
 นอกจากนี้ยังเป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน
 จึงกำหนดให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแนวทางที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง
 ปฏิบัติจริงในทุก ๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกระดับชั้น

ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงได้กำหนดให้สาระ
 การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญ และเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
 ให้มีคุณภาพ โดยประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู
 และการพูด สาระหลักการใช้ภาษาและสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งในการจัดการเรียน
 การสอนตามหลักสูตรนอกจากจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และ
 การเขียน ยังมีจุดเน้นสำคัญอีกหลายประการ เช่น การสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
 การใช้ภาษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อทำความเข้าใจเรื่องราว
 ความคิด ความรู้ถึงความต้องการ ฯลฯ ของผู้อื่น เป็นต้น ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงเป็น
 ทักษะการใช้ภาษาที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยที่การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้
 เรื่องราวความรู้ และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วย
 การแสดงความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ หากผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาดังกล่าว จะ
 ช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำเพื่อเรียบเรียง
 ความคิด ความรู้ ได้เหมาะสม ตลอดจนเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตาม
 กฎเกณฑ์ ความหมาย กาลเทศะ และบุคคล

ถือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียน มีความมั่นใจในการดำเนิน
 การเรียนการสอน เพราะจะลดเวลาในการเตรียมการล่วงหน้าช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม
 ใน การประกอบกิจกรรมมากขึ้น สามารถถ่ายทอดประสบการณ์และอำนวยความสะดวกใน
 การเรียนรู้ ได้ดีและนอกจากนี้ยังสามารถช่วยแก้ปัญหาในกรณีที่ขาดแคลนครู ได้อีกด้วย

ปัจจุบันเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ถือเป็นเทคโนโลยีที่มีบทบาทโดยตรงกับระบบการศึกษา โดยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สามารถนำเสนอและการแสดงผลด้วยระบบสื่อต่าง ๆ ทั้งในด้านข้อมูล รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ และสามารถสร้างระบบการมีปฏิสัมพันธ์แบบโต้ตอบ ทำให้การเรียนรู้ยุคใหม่ประสบความสำเร็จด้วยดี (ยีน กูว์รารรณ. 2546 : 47-48) ในปัจจุบันนักการศึกษาและนักวิจัย ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในบทบาทเป็นผู้สอนอย่างกว้างขวาง ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2541 : 2-3) พบว่า การเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์มีบทบาทเป็นผู้สอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น เมื่อเทียบกับวิธีสอนแบบปกติ ที่ใช้ครูเป็นผู้สอนการอบรมโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Computer Based Training : CBT) และการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยหรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Aided Instruction : CAI) เป็นสื่อที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อพยายามนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน โดยเนื้อหาที่บรรจุเป็นสื่อนั้นในปัจจุบันจะเป็นแบบสื่อประสมหรือมัลติมีเดีย (multimedia) เนื่องจาก มัลติมีเดียเป็นสื่อที่ทันสมัย มีลักษณะพิเศษ และมีพลังการสื่อสารอย่างมีชีวิตชีวา ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนด้วยภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวและเสียง ช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้เรียน ด้วยเหตุผลที่ผู้เรียนบางคน ไม่กล้าถามข้อสงสัย การใช้มัลติมีเดียจะช่วยแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ โดยตอบสนองความต้องการในลักษณะการศึกษารายบุคคล และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้นขณะเดียวกันจะประหยัดเวลาได้มาก โดยผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาในการสอนทบทวนหลายครั้ง นอกจากนั้นยังถือว่าเป็นสื่อที่สามารถ สื่อความคิด ไปยังผู้อื่น เพราะสามารถรับได้ทั้งการอ่าน การฟัง การเห็น ภาพเคลื่อนไหวที่สมจริง (ยีน กูว์รารรณ. 2546 : 3) การเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนถือเป็นสิ่งใหม่ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถนำเสนอเนื้อหาได้รวดเร็ว และนำเสนอใจกว่า สามารถนำเสนอภาพเคลื่อนไหว มีเสียงประกอบ สามารถควบคุมไม่ให้ผู้เรียนดูผลก่อนได้ สามารถประเมินและบันทึกผลการเรียนได้ทันทีที่ผู้เรียนเรียนจบ และผู้สอนสามารถเปิดดูผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนได้ นอกจากนี้การเรียน โดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ถือเป็นการนำเอาสื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูงมาใช้ในการเรียนการสอน ช่วยให้การเรียน การสอนสามารถปฏิสัมพันธ์กันได้ระหว่างผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังตอบสนองข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ทันที ซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงผู้เรียน

โรงเรียนนาสินววิทยฯ อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มสถานศึกษา 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก เปิดสอนนักเรียนในระดับชั้นอนุบาล และช่วงชั้นที่ 1 - 2 ปัจจุบันมีห้องเรียนทั้งหมด 8 ห้องเรียน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด จำนวน 78 คน มีจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 6 คน โรงเรียนนาสินววิทยฯ เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนโยบายให้ครูใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาครูไม่ครบชั้นเรียนและเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและมีมาตรฐานเดียวกัน โดยพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียน (โรงเรียนนาสินววิทยฯ. 2550 : 2-ก) อีกทั้งโรงเรียนเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก มีห้องปฏิบัติการที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนพร้อมทั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน โดยมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมด 10 เครื่อง (ทะเบียนครุภัณฑ์ โรงเรียนนาสินววิทยฯ. 2550: 3) แต่ยังคงขาดสื่อที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และครูไม่ครบชั้น สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีน้อย โดยเฉพาะบทเรียนบนเครือข่ายไม่มี ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีปัญหาในชั้นเรียนที่ครูไม่ครบชั้นเรียน ผู้เรียนที่มีศักยภาพในการเรียนรู้แตกต่างกันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเรียนอยู่เกณฑ์ต่ำ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยจึงสำรวจสภาพการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายของชุมชนในปัจจุบัน จากผู้เรียน จำนวน 78 คน โดยการสัมภาษณ์ผู้เรียนระหว่างวันที่ 1-10 มีนาคม 2551 พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่าย ร้อยละ 98.88 มี การใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากโรงเรียน ร้อยละ 100.00 มีการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายจากที่บ้านของผู้เรียน ร้อยละ 65.00 และใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายจากร้านให้บริการในชุมชน ร้อยละ 18.00

ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้สำรวจสภาพ การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นเบื้องต้นพบว่า โรงเรียนมีสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีน้อย สื่อบทเรียนบนเครือข่ายยังไม่มีนำมาใช้ครูพัฒนาขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่ครบชั้น จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนมีความพร้อม ในการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่าย การสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา เรื่องคำนาม เป็นเนื้อหาที่มีทั้งรูปธรรมและนามธรรม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หากได้มีสื่อที่สามารถอธิบาย เนื้อหาที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้สอดคล้องกัน และมีความเชื่อมโยงในเนื้อหาสาระ ประกอบด้วยข้อความ รูปภาพ เครื่องมือ และเสียง จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระและ มีความสนใจในการเรียน

อีกทั้งหากเป็นสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จะทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษา ค้นคว้า ได้ด้วยตนเอง ตามความสนใจและความพร้อมของผู้เรียน ถ้ามีสื่อบทเรียนบนเครือข่าย เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ใช้ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถให้ผู้เรียนชั้นที่ครูผู้สอน ไม่ครบชั้นเรียน ได้ศึกษาหาความรู้โดยการเรียนบทเรียนบนเครือข่ายด้วยตนเอง ทำให้มีความต่อเนื่องในการเรียนรู้ สามารถทบทวนความรู้ที่เรียนผ่านมาได้ และศึกษาหาความรู้ใหม่หรือหัวข้อใหม่ที่เกี่ยวข้องกันมาล่วงหน้าได้ ทำให้ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้งของผู้เรียน ผู้วิจัย ได้สำรวจข้อมูลของผู้เรียนจากบันทึกผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านมา ทั้งจากการประเมินด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ และจากการประเมินตามสภาพจริงจากแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการบันทึกหลังสอน พบว่า ผู้เรียนมีศักยภาพในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ ทั้งนี้เป็นผลจากการที่สื่อบทเรียนมัลติมีเดียสาระภาษาไทยและครูผู้สอน ไม่ครบชั้นเรียน ทำให้การจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนขาดองค์ความรู้ใหม่เนื้อหาที่เรียน ทำให้ส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้งของผู้เรียน มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำ (คุณากร คนสัตย์, 2551 : 5)

จากสภาพปัญหาที่ผู้วิจัยพบในการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนนาสีนวนวิทยา และความสำคัญของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่อง คำนาม ที่เป็นบทเรียนมัลติมีเดีย ประกอบด้วยภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว ที่สมบูรณ์ครบถ้วน เพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำนาม ของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาสีนวนวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ เขต 3 โดยบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนานี้ นอกจากจะสามารถนำสื่อบทเรียนบนเครือข่าย แก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีครู ไม่ครบชั้น ได้แล้ว ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บทเรียนแบบมัลติมีเดียที่ประกอบด้วยเนื้อหาที่สมบูรณ์ครบถ้วน จะเป็นบทเรียนที่สร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน มีความสุขกับการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น อีกทั้งบทเรียนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจะเป็นบทเรียนที่มีคุณภาพ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง คำนาม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อประเมินคุณภาพบทเรียนที่พัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของผู้เรียนที่พัฒนาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น
6. เพื่อศึกษาความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มสถานศึกษา 2 อำเภอ นาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 22 โรงเรียน ทั้งหมด 300 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาสินววิทย อำเภอ นาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มสถานศึกษา 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนผู้เรียน 14 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (purposive Sampling)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลา ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2552- 30 กรกฎาคม 2552 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

3. กรอบเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัย

- 3.1 หน่วยที่ 1 คำนามทั่วไป หรือ สามานยนาม
- 3.2 หน่วยที่ 2 คำนามชี้เฉพาะ หรือ วิสามานยนาม
- 3.3 หน่วยที่ 3 คำนามบอกลักษณะ หรือ ลักษณะนาม
- 3.4 หน่วยที่ 4 คำนามบอกหมวดหมู่ หรือ สมุหนาม
- 3.5 หน่วยที่ 5 คำนามบอกอาการ หรือ อาการนาม

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ อธิบายโดยแสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของ ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแผนภูมิที่ 1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวิธีการเชิงระบบ (System Approach) โดยใช้รูปแบบ ADDIE (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2551 : 64-70) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การทดลองใช้ และการประเมินผล โดยในการวิจัย ตัวแปรต้นที่ศึกษา ได้แก่ การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง คำนาม และตัวแปรตามจัดแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่

ด้านการสร้างบทเรียน ได้แก่ คุณภาพบทเรียนที่พัฒนาขึ้น และประสิทธิภาพของบทเรียน ตามเกณฑ์ E_1/E_2 และ

ด้านการทดลองใช้บทเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดัชนีประสิทธิผล ความพึงพอใจ และความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียน หมายถึง บทเรียนบนเครือข่ายเป็นสื่อกลางในการนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน บทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง คำนาม เป็นบทเรียนมัลติมีเดียที่ประกอบด้วยภาพ เสียง และ ภาพเคลื่อนไหว ประกอบไปด้วยเนื้อหา 5 หน่วย ดังนี้

1.1 หน่วยที่ 1 คำนามทั่วไป หรือ สามานยนาม

1.1.1 ความหมายของคำนามทั่วไป

1.1.2 ตัวอย่างคำนามทั่วไป

1.2 หน่วยที่ 2 คำนามชี้เฉพาะ หรือ วิสามานยนาม

1.2.1 ความหมายของคำนามชี้เฉพาะ

1.2.2 ตัวอย่างคำนามชี้เฉพาะ

1.3 หน่วยที่ 3 คำนามบอกลักษณะ หรือ ลักษณะนาม

1.3.1 ความหมายของคำนามบอกลักษณะ

1.3.2 ตัวอย่างคำนามบอกลักษณะ

1.4 หน่วยที่ 4 คำนามบอกหมวดหมู่ หรือ สมุหนาม

1.4.1 ความหมายของคำนามบอกหมวดหมู่

1.4.2 ตัวอย่างคำนามบอกหมวดหมู่

1.5 หน่วยที่ 5 คำนามบอกอาการ หรือ อาการนาม

1.5.1 ความหมายของคำนามบอกอาการ

1.5.2 ตัวอย่างคำนามบอกอาการ

2. ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบของการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ ขนาดใหญ่ที่ครอบคลุมไปทั่วโลก โดยอาศัยสัญญาณภายใต้มาตรฐานเดียวกันและสามารถทำให้คนจำนวนมากสื่อสารข้อมูลทั้งในรูปแบบตัวอักษร ข้อความ ภาพ ภาษา และเสียงได้อย่างสะดวกรวดเร็วด้วยคอมพิวเตอร์ต่างระบบและต่างชนิดกันได้

3. ประสิทธิภาพของบทเรียนบนเครือข่าย หมายถึง อัตราส่วนประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลของบทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง คำนาม ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 งานวิจัยนี้ได้กำหนดเกณฑ์ 80/80 โดย

3.1 เกณฑ์มาตรฐาน E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ หาได้จากคะแนนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ระหว่างเรียนบทเรียนบนเครือข่าย คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 80

3.2 เกณฑ์มาตรฐาน E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หาได้จากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนบทเรียนบนเครือข่ายครบทุกหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 80

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนาม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

5. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าของการเรียนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนกับคะแนนเต็ม

6. ความพึงพอใจของผู้เรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้น

7. ความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้นระยะเวลา 7 วัน และ 30 วัน โดยเริ่มนับจากวันที่ทดสอบหลังเรียน

8. คุณภาพของบทเรียน หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้น โดยวัดเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำนาม ได้บทเรียนแบบมัลติมีเดีย ที่ประกอบด้วย เนื้อหาที่สมบูรณ์ครบถ้วน เป็นบทเรียนที่สร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน มีความสุขกับการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น และสามารถเรียนรู้ด้วยได้ด้วยตนเองผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูคนอื่น ๆ ในการจัดทำนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอน บนเครือข่ายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY